

La Cantonada

Butlletí de la UNIO DE POLICIA DE CATALUNYA

NUMERO 1

JUNY 1990

MOSSOS D'ESQUADRA: QUIN FUTUR ENS ESPERA ?.

OS Mossos tendran
Interpol

convocatoria Junta de
de 350 m
d'ec

Los agentes autonomos
la plena vigilancia de las carce

La Junta
el despl
esp
mossos

Gomis y Car

EL PAIS, Ba
El gobernador civil de
na, Ferran Cardenal, y
ller de Gobernación de
alitat, Josep Gomis,
r convocar una m
de policia par
nes de octul
en la Esc
mica.
trar

El Supremo limita las funciones
los 'mossos' como Policia Judicial

Gomis espera
el acuerdo sobre
los 'mossos' se
firme en 15 dias

judicial, porque no

revifalla de
seguretat

seguridad pacta
ción de 'mossos'

d'auxili?

Corcuera
bases

sientan las
despliegue
ción de los Mossos

300 agentes

Biblioteca
i Hemeroteca
CEDOC

PER QUÈ NO ES FAN PER CONCURS-OPOSICIÓ EN LLOC DE PER CONCURS DE MÉRITS ELS ASCENSOS A CAPORAL?

La Llei de la Funció Pública i el Decret 65/1987 estableix que la provisió de llocs de treball a l'Administració de la Generalitat de Catalunya que hagin de ser ocupats per funcionaris s'ha de fer mitjançant concurs de mèrits o per lliure designació. (Llei de Funció Pública, art. 47; Dec.65/1987, art 2). Per tant, i mentre no sigui aprovada pel Parlament la Llei de Policia, la qual hauria de contemplar el concurs-oposició per accedir a Caporal i a Sergent i a tots aquells "graus" de comandament que es puguin crear en el futur, s'haurà de seguir aplicant el concurs de mèrits i valorar la capacitació només pel total de la suma d'aquests mèrits.

DELS 7 DIES DE LLIURE DISPOSICIÓ DEL TORN DE SETMANA SANTA, QUATRE EM COINCIDIEN AMB DIES QUE SEGONS EL QUADRANT TENIA COM DE DESCANS LABORAL. AQUESTS 4 DIES ELS PERDO?

Quan coincideixin dies de lliure disposició amb dies programats com descans laboral per quadrant o bé si es treballa a torn partit, els dies de lliure disposició que es comptaran i es restaran dels 9 que estableix la Llei de la Funció Pública, només seran els que coincideixin amb dies que estaven programats com a feiners en el quadrant o en el torn habitual de treball.

A LES NÒMINES HE OBSERVAT QUE EN CONCEPTE "CATEGORIA", ON ABANS FIGURAVA "MOS.40H.", ARA HI

DIU "2361".

Posats en contacte amb la Direcció General de Funció Pública, i segons ens respongué el Cap del Servei d'Inspecció, que s'està duent a terme l'actualització de les dades del personal del Departament de Governació i 2361 és el "Codi numèric" que li correspon al Cos de Mossos d'Esquadra com a Codi de Cos o Categoria a efectes del Sistema Informàtic de Gestió Integrada de Personal (Registre de Personal).

UNA AFILIADA INDIGNADA:

Amb aquestes línies voldria posar de manifest la meua indignació pel tracte personal i professional que es ve donant, per part d'alguns comandaments d'aquest Cos, a les mosses que queden embarassades. La simple notificació del fet ja suposa males cares i comentaris fora de to, com si els caigués el món al damunt. Ja no saben on col·locar-les, ni quina feina dona'ls-hi... sembla ser que ja no serveixen.

Oh!!! ... "és que després estan quatre mesos de baixa" ..., "és que les dones no surten a compte"... Senyors, feines de despatx n'hi han a tots els departaments, seccions o divisions, com vulgueu dir-ho.

Només cal repassar la gran quantitat de tasques administratives que s'efectuen en aquest Cos per part d'agents coordinadors, subcoordinadors, secretaris, secretàries, adjunts... i demés. En quant a les baixes i indisposicions se n'hauria de parlar molt al respecte, donat que hi ha membres d'aquest cos que per la quantitat de les mateixes que han gaudit, a hores d'ara podrien tenir ja família nombrosa. Potser el que volen és que omplim una sol·licitud de prenyament per escrit i via reglamentària, amb la

suficient antelació per tal de que aquesta es tingui en compte pel proper desplegament, i per suposat, sota el vist i plau del comandament qui pertoqui.

IV PROMOCIÓ: 55.000 PESSETES.

Com vol el Departament de Governació que la gent jove es presenti a Mosso d'Esquadra si durant els 9 mesos de formació a Mollet hauran de viure cobrant 55.000 pessetes ? com podrà venir gent de comarques de Catalunya, llunyanes de Barcelona, si del sou encara els hi descomptaran 35.000 ? Potser que junt amb les bases de la convocatòria, Governació entregui també una còpia de l'entrevista a un Aspirant que publicaveu en el vostre número 0. Us agrairé no publiquieu la meua identitat per raons òbvies de discreció i per por a possibles represàlies.

Un aspirant de la III Promoció de Mossos.

EL SR. RODÉS I LES SEVES DECLARACIONS.

El passat divendres dia 18 de maig, vaig poder llegir al diari "El País", la transcripció de les paraules que va pronunciar el Sr. Jesús Maria Rodés - altrament dit Director de l'Escola de Policia de Catalunya - en l'encapçalament d'una conferència que s'havia de dur a terme davant dels companys-aspirants que actualment són a l'Escola.

Mentre ho llegia, no podia donar crèdit a aquelles paraules, i abans de voler creure que allò era cert, vaig intentar contactar amb un aspirant, (qui més qui menys, en coneix algun).

Finalment vaig aconseguir-ho, i ell em va confirmar aquelles fortes declaracions, textualment, em va dir que hi havien aproximadament uns 250

testimonis d'aquelles paraules.

Quan vaig rebre aquesta confirmació, s'em va remoure l'estòmac, només de pensar que aquesta persona, és al capdavant de l'Escola de Policia, i a més, se'm passaren pel cap una sèrie de preguntes, a les quals no hi trobava resposta.

-La primera i principal era per què al dia següent d'aquestes declaracions, el Sr. Rodés no va ser cessat immediatament ?.

-La segona cosa que em preguntava era per què els companys-instructors que són actualment a l'Escola, quan varen sentir aquelles paraules no van agafar els seus estris i van plegar ? ó almenys marxar de la conferència per solidaritat amb els companys a que es referia el Sr. Rodés ?.

Pregaria que algun dels Mossos-Instructors, expliqui mitjançant aquesta revista, el per què estan aguantant una rera l'altra, les bestieses que fa o diu el Sr. Rodés envers als aspirants o al Cos de Mossos d'Esquadra en general.

-La tercera qüestió era què deuriem pensar els aspirants que eren presents a la conferència, quan el seu director va deixar a l'alçada del betum als Mossos i als seus comandaments. Finalment vull dir-li al Sr. Rodés, que com a professor d'universitat pot ser molt bó, però com a professor d'ètica i deontologia professional deixa molt que desitjar, i li agrairia que ja que és el Director de l'Escola (espero que per poc temps), s'encarregui de convocar una conferència sobre el tema "EDUCACIO I CIVISME", però sobre tot que ell s'assegui al davant de tot, i prengui apunts, potser agafaria nocions del tema, el qual per cert, li aniria molt bé, tant a ell com a les persones que alguna vegada l'hagin de tornar a escoltar.

MOSSOS DE QUADRA

El departament de Governació fa una intensa campanya per reclutar nous mossos d'esquadra. Però els "nois i noies" que sentin la vocació de servir la policia autonòmica caldria que, abans, llegissin la revista "La Cantonada", que edita el sindicat Unió de Policia de Catalunya (UPC). Potser s'ho pensaran una mica, abans de donar un pas endavant.

Resulta que, a l'Escola de Policia de Mollet, els responsables de la formació dels futurs mossos d'esquadra han decidit que calia retallar despeses. I ara, els aspirants a policia han d'escombrar les aules, netejar el menjador i arranjat les habitacions. Si hi afegim els rampells autoritaris que caracteritzen el director de l'Escola, Jesús Maria Rodés, hi ha qui no troba la diferència entre fer la mili a Melilla o estudiar per policia autonòmic. Segons explica "La Cantonada", els mossos destacats a la preso de Quatre Camins (La Roca) no disposen de vestuaris i només els han instal·lat una única dutxa. També han demanat, per raons de seguretat, cotxes camuflats per traslladar-se fins al recinte penitenciari, però ni cas. El destacament de mossos enviat a Lleida tampoc està per alegries: les precaries dependències que ocupen són indignes d'uns professionals de la seguretat pública.

AGRAÏMENT:

Volem agrair la rebuda que ha tingut el número 0 de "LA CANTONADA" i les múltiples mostres de suport rebudes. Així mateix agraim, i molt, les crítiques que ens han arribat, les quals han d'ajudar a que millorem aquestes pàgines periòdiques.

Aquesta acollida ens ha fet incrementar el nombre d'exemplars de cada "Cantonada" per tal que pugui arribar al màxim de gent.

Restem a l'espera de les vostres crítiques, suggeriments i col·laboració.

La redacció de "LA CANTONADA".

NOTA AL AFILIAT:

Per motius tècnics no hem presentat el rebut del sindicat corresponent al segon trimestre, fins el mes de Maig. El proper us el presentarem a cobrament el primer de juliol. Disculpeu les molèsties.

SUMARI:

CORREU OBERT.....	2
SUMARI.....	4
EDITORIAL.....	5
OPINIÓ.....	6
DES DE...LLEIDA.....	8
DENÚNCIA.....	9
FENT PAIS.....	10
LES ESCOLES QUE HEM TINGUT.....	11
APUNTS PROFESSIONALS.....	12
DES DE EL SERVEI MÈDIC.....	14
CONVENI.....	16
SINDICAL.....	18
PREMI ESPARDENYA.....	20
DES DE LA CANTONADA.....	21
AIXÒ ÉS XAUXA.....	23
UNA DE LLADRES I SERENOS (II).....	25
ULTIMA HORA.....	26
MARK HUMOR.....	27

MOSSOS D'ESQUADRA: QUIN FUTUR ENS ESPERA ?

Després de l'acord entre el govern de la Generalitat i el govern espanyol ens preguntem: en què canviaran les coses en el si de la Policia Autònoma? Millorarà la situació interna? Pot empitjorar encara? Quin futur ens espera als Mossos d'Esquadra?

L'acord amb Madrid ha arribat. Benvingut l'acord. Però, ens preguntem si potser no arriba massa tard. A qualsevol consens sobre la Policia s'hi hauria d'haver arribat abans de tirar endavant la Policia Autònoma, o bé en els seus primers temps. Pensem que aquest acord, ara, ha de servir per evitar que la situació en el si de la Policia Autònoma de Catalunya es

degradi encara més i iniciar així una racionalització que porti a la definició de tasques i funcions, a la creació d'un organigrama que deixi clares les responsabilitats de cadascú i on quedi ben clar en mans de qui és el comandament.

Han de permetre, per fi, tenir una Llei de Policia i una reglamentació que permetin una clara estructuració interna. Cal que mitjançant la celebració d'Eleccions Sindicals es fomenti el diàleg entre el Departament de Governació i la D.G.S.C. i els sindicats dels Mossos d'Esquadra.

Tot això prevalent la voluntat de trobar solucions als múltiples problemes que pateix el Cos. Calen uns objectius que marquin el camí a seguir vers la consolidació dels Mossos d'Esquadra.

S'han perdut uns anys preciosos que cal recuperar per arribar a la normalitat, serà potser quan es podran recuperar il·lusions i persones, abans serà difícil. No podem perdre de vista que l'aplicació dels acords és en mans de la Junta de Seguretat la qual, en el decurs d'aquests anys s'ha mostrat plenament inoperant.

Com veieu, de problemes per anar endavant encara n'hi haurà, i no pocs, tant d'ordre intern com extern.

No hem de perdre de vista a aquells a qui els fa nosa l'existència de la Policia Autònoma com tampoc no hem d'oblidar aquells altres que no tenen massa interès en la seva existència. No ens fem més il·lusions del compte, no tornem a caure en aquest error.

Aquest acord ha de servir, sense cap afeccionat entre peus, per a posar ordre i racionalitzar la situació interna

de la Policia Autònoma. Com a mínim, ara, ja no ens podran fer "volades de colom" doncs sabem quin és el futur que ens espera i aquest és, fonamentalment, penitenciari. Almenys una tercera part de les noves promocions es destinaran als serveis de vigilància de centres penitenciaris i conducció de presos. Feu comptes.

Però esperem que puguem fer algunes coses més dins les tasques policials de les que s'hagin fet fins avui, si més no amb caràcter "complementari". Aquesta complementarietat temem que sigui entesa per alguns com a sinònim d'auxiliar dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat. Tant de bo ens equivoquessim.

Des d'aquestes pàgines i amb la prudència a que ens obliga l'experiència viscuda hem de dir que no quedarà per part de la UPC la col·laboració en tirar endavant la Policia Autònoma. Però això serà sempre i quan per part del Departament de Governació i de la DGSC es garanteixi el diàleg i se'ns demostrï la voluntat de posar solucions als problemes que afecten als Mossos d'Esquadra. Insistim en això.

Sense una veritable llibertat sindical, que passa per la celebració d'Eleccions Sindicals serà difícil la col·laboració de tots aquells que integrem la Unió de Policia de Catalunya.

Benvingut l'acord... però no ens adormim perquè potser encara hi som a temps, en cas contrari, el futur que ens espera no serà gaire engrescador, serà més aviat fosc.

L'acord, i acabem aquí, no ho és tot.

Documentació i Arxius:
UNIO DE POLICIA
DE CATALUNYA.

Consell Redacció:
Lluís Martínez
Joan Verdagué
Magda Vives

Edició:
UNIO DE POLICIA
DE CATALUNYA.

Dibuixos:
Marc López

Impressió:
Ofset Infanta

Tiratge:
500 exemplars

ELS ACORDS PUJOL-CORCUERA: CADA VEGADA MES LLUNY D'UN MODEL CATALA DE POLICIA.

El mes de maig de 1985, el conseller de Governació, Macià Alavedra, presentava al Parlament de Catalunya una proposta de model de Policia de Catalunya, fonamentat en el paper que la policia autonòmica i les policies locals havien d'exercir com a cossos bàsics de seguretat en els municipis catalans.

Els Grups parlamentaris vàrem expressar el nostre suport de principi i els nostres temors sobre si es portaria a terme. Federació i Associació de Municipis, i sindicats policiacs varen manifestar també el seu acord.

Però ben aviat els dubtes es convertiren en certesa que el camí escollit pel Govern de la Generalitat no seria aquest: la discussió i aprovació de la Llei de Cossos i Forces de Seguretat va expressa l'existència d'un pacte PSOE-CIU que dibuixava un model de policia dissenyat pel ministre Barrionuevo, que ben poc es semblava al discutit al Parlament de Catalunya.

Ara n'hem tingut la segona part: els acords confeccionats pel conseller Gomis amb el ministre Corcuera han estat presentats com un gran triomf, quan en realitat constitueixen un nou i greu pas enrera.

A canvi d'unes promeses de finançament i d'algunes concessions gairabé anecdòtiques, els mossos d'esquadra són condemnats a assumir la vigilància de les institucions penitenciàries. I el que té de greu aquesta opció és l'oblit d'altres possibilitats, entre elles la més important: el desplegament territorial.

Amb pocs recursos humans i amb una decisió política que apunta cap a altres objectius, la policia autonòmica es troba condemnada a vigilar edificis i presons, restant marginada per molt de temps la necessària presència com a policia bàsica en municipis i comarques.

A més, la major part dels acords resten en mans d'una inoperant, discutida i discutible Junta de Seguretat de Catalunya, organisme des del qual els representants de l'Administració central poden bloquejar qualsevol iniciativa de la Generalitat.

En definitiva, el president Pujol i el conseller Gomis han fet un mal negoci. La llàstima és que qui en pagarà les conseqüències són els mossos d'esquadra, i més enllà tots els ciutadans de Catalunya que creuen en un autèntic model nacional de policia.

Rafael Ribó.

President Iniciativa per
Catalunya.

COMPLEMENT NO VOL DIR SUBSTITUCIÓ.

L'acord recent sobre la policia autonòmica, signat entre el govern català i l'espanyol, ha estat presentat a l'opinió pública com un "nou" èxit de la gestió política convergent a la Generalitat. En realitat, però, aquest acord només pot deixar satisfet qui, prèviament, ja hagi trobat suficients les funcions actuals del mossos d'esquadra i el marc legal on aquestes han de desenvolupar-se. Per primer cop, però, gràcies a aquest acord tardà i dolent, ja sabem amb claredat, què tenim i fins on podem arribar, amb el govern actual, en matèria policial.

CIU ja té acord: l'acord que ha volgut, el qual no pot anar més enllà de la llei de cossos i forces de seguretat de l'estat, votada a Madrid per Minoria Catalana i que és una veritable tenalla a l'acció de la policia de Catalunya. No tenim més, doncs, perquè ni aleshores, ni ara, CIU no ha volgut més. La situació actual és, en conseqüència, el sostre màxim a què podem aspirar, mentre la majoria de la població no aspiri també a canviar aquesta política de rebaixes.

La custòdia de les presons, l'accés als bancs de dades, la creació d'una unitat d'intervenció immediata o la possibilitat d'augmentar el repertori armamentístic, són aspectes positius no negligibles, alçats novament com a triomfs espectaculars assolits, però que distreuen de l'únic objectiu important: que la policia de Catalunya sigui la policia a Catalunya. I per a això, cal un pla ambiciós de substitució progressiva dels CFSE, fins a limitar les seves funcions al nostre país a les estrictament extra i supracomunitàries, les quals, d'altra banda, també podrien ser exercides, per delegació, per la nostra policia.

Però els acords ara signats, de tot això no en parlen, perquè les forces polítiques que els han fet possibles ja hi han renunciat a l'avançada. No parlen d'un model de substitució, sinó d'un model complementari, condemnant d'aquesta manera els mossos d'esquadra a un paper secundari, ornamental, estètic, com de complement prescindible de qui exerceix, de veritat, les funcions de seguretat ciutadana i n'és identificat com a protagonista per la societat: la "policia nacional" i la "guardia civil".

El mateix increment en la dotació de mossos és alhora, una victòria pírrica ja que el 30% del seu creixement està condicionat a la vigilància dels centres penitenciaris i al trasllat de reclusos. Tindrem 1500 mossos més, però tancats a la garita o al furgó. I serà aquest el primer i únic cos civil de l'estat que custodiarà presons...

I aquesta càrrega competencial, a canvi de què? Ni tan sols a canvi d'una parcel·la tan simbòlica, com obtenible sense trasbalsos legals: trànsit.

Durant mesos, la Junta no s'ha ajuntat, i quan ho ha fet ha estat no pas per coordinar l'acció policial a Catalunya, sinó per fiscalitzar, limitar i, en definitiva, impedir el desenvolupament de les funcions de la policia autonòmica.

La manca de perspectives reals, a curt i mitjà termini, està duent el cos de mossos d'esquadra a una situació d'asfíxia interna. Sense poder fer de policia de veritat, en una concepció moderna i democràtica, amb un desgavell en la jerarquia de comandaments (sense inspector, nomenaments pendents o provisionals, etc...) a l'espera d'unes eleccions sindicals que no arriben i sense facilitats per desenvolupar-hi una activitat sindical regular, avui, ser mossos d'esquadra a Catalunya no té altre futur que la garita, la porteria automàtica a les dependències de la Generalitat o la vistositat estètica a les fires i festes majors de municipis convergents.

I serà així mentre hi hagi a la Generalitat qui, en comptes de governar, és a dir, exercir el poder polític des de la sobirania, s'accontenti, tan sols, amb administrar. I, el que és pitjor, ho faci malament.

Josep Lluís Carod-Rovira.
Diputat. Portaveu parlamentari
d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Nota de la redacció:

Esperem poder publicar en el proper número l'opinió de CIU, PSC i de l'Administració, respecte als Acords Generalitat-Govern Central.

TRIBUNALES • SUCECOS

Lleida.— El sindicato Unión de Policía de Catalunya (UPC) denuncia en la revista "La Cantonada" las precarias condiciones de las dependencias que ocupan los Mossos

d'Esquadra, en el número 3 de la calle Lluís Companys de Lleida, donde realizan sus turnos 18 Mossos, cinco cabos y un sargento. Por su parte, el delegado territorial de la

Generalitat, Ramon Maria Esteve de Moner, recordó que estas instalaciones "son provisionales ya que muy pronto las dependencias se trasladarán a la calle Bonaire".

En una revista que edita el sindicato Unión de Policía de Catalunya

Denuncian el pésimo estado del cuartel de los Mossos en Lleida

Javier Ricou

Para el Sindicato Unión de Policía de Catalunya las precarias dependencias que ocupan los Mossos d'Esquadra de Lleida, en el número 3 de la calle Lluís Companys, "son indignas de unos profesionales de la seguridad pública", según se denuncia en la revista "La Cantonada". Estas instalaciones, habitadas por 18 Mossos, cinco cabos y un sargento no han sufrido apenas reformas desde hace más de dos años, cuando fueron ocupadas, según manifestó el propio delegado territorial de la Generalitat de Catalunya, Ramon Maria Esteve de Moner a este diario.

Esteve mostró su sorpresa ante esta denuncia que llega, según dijo, "cuando se está tramitando el expediente de las obras, aprobadas recientemente, para rehabilitar el nuevo edificio de la calle Bonaire, que podrá acoger hasta 100 Mossos". Para el delegado territorial las quejas eran comprensibles hace dos años, "cuando no se sabía nada del nuevo inmueble y el futuro de este colectivo no estaba claro". Las mismas fuentes asintieron en el hecho de que parte del mobiliario pueda estar desgastado después de dos años de funcionamiento, aunque consideraron que, pese a la incomodidad de habitar unas dependencias en una segunda planta,

en el edificio se dispone de todo lo necesario.

Esteve señaló además, respecto al reducido espacio de estas dependencias, con un despacho, dos oficinas, vestidores, dos lavabos con ducha, un archivo, una pequeña celda y una sala con televisión, que esta distribución es más que suficiente si se tiene en cuenta

que nunca suelen coincidir más de ocho efectivos policiales en el inmueble, debido a los diferentes turnos de 8 horas que cumplen los Mossos. Asimismo, por la noche sólo hay dos personas de guardia, una de las cuales se cuida de la emisora, mientras que la otra dispone de televisión y sillones para descansar, según dijo

Esteve, a no ser que haya algún imprevisto. El delegado territorial, que dijo desconocer la fecha en que se iniciaría la obra del nuevo edificio, recordó además que la limpieza de las instalaciones actuales la realiza cada día la misma empresa que se encarga de estos menesteres en la Delegación Territorial.

Els mossos reiteren la seva denúncia sobre els locals

LLEIDA.— Els mossos d'esquadra de Lleida, un cop més, arran de les declaracions del delegat de la Generalitat de Catalunya, denuncien les males condicions d'habitabilitat dels locals que ocupen al carrer Lluís Companys, degut a la situació de provisionalitat.

La Unió de Policia de Catalunya lamenta, en un comunicat, que el delegat desconeixi que aquest fet s'ha denunciat en diverses ocasions i "l'únic que s'ha aconseguit és que es canvien els vidres trencats de les finestres i pintes".

També estan disgustats per la "manca de discreció" del delegat en donar detalls del nombre d'efectius dels mossos d'esquadra que fan servei a les nits a Lleida. Els mossos d'esquadra recomanen que el delegat s'abstingui del nombre exacte de policies "com també de quines són les funcions que tenen econòmiques, que són més que no pas veure la televisió i descansar en les butaques".

Juny, 30 de maig de 1990

TRIBUNALES • SUCECOS

Consideran que viven y trabajan en una situación de "clandestinidad".

Mossos de Lleida critican a Esteve por "indiscreto"

Lleida.— Los Mossos d'Esquadra de Lleida han denunciado, a través del sindicato Unión de Policía de Catalunya, las malas condiciones de habitabilidad de la sede, ubicada en el número 3 de la calle Lluís Companys, "que es más propia de la clandestinidad que de un cuerpo de policía en democracia". En el mismo comunicado se critica la "falta de discreción" del delegado territorial de la Generalitat, a raíz de una declaración que Ramon Maria Esteve de Moner hizo a SEGRE.

J. Ricou

En el comunicado de la Unió de Policia de Catalunya, elaborado a raíz de unas declaraciones que el delegado territorial de la Generalitat, Ramon Maria Esteve de Moner, hizo a SEGRE sobre el estado actual del edificio que ocupan los agentes en la calle Lluís Companys, los Mossos entienden que el delegado se fue por la "tangente", ya que en los últimos cuatro años el sindicato viene denunciando las precarias condiciones de habitabilidad que padecen, habiendo conseguido sólo que "se cambien los cristales rotos y se pinte el inmueble".

Hace 4 años que denuncian el precario estado de su sede

Los Mossos, según se dice en el comunicado, son conscientes de que el traslado al nuevo edificio de Bonaire no se va a realizar antes de un año, por lo que tendrán que soportar "las malas condiciones de una sede más propia de la clandestinidad que de un cuerpo de policía en democracia". El ochenta por ciento de

los Mossos de Lleida pertenecen a este sindicato, que critica también la falta de discreción de Esteve "por haber facilitado todo lujo de detalles sobre el número de efectivos de los Mossos que están de servicio durante la noche". Se preguntan también qué habría pasado si estas manifestaciones les hubiera hecho un agente, a lo que en la Escuela de Policía de Catalunya "se les enseña lo que es la discreción profesional".

Ramon Esteve de Moner declaró a este diario (ver SEGRE del día 25 de abril) que los Mossos de Lleida tenían todo lo necesario para poder trabajar en la sede que ocupan. Respecto a los muebles de que se dispone en estas dependencias, el delegado señaló que estaban desgastados tras dos años de funcionamiento, cuando los Mossos aseguran en el comunicado que ninguno de ellos era nuevo, cuando se habilitó este edificio alquilado.

ARREL DE LA BANDERA DE L'HEMICICLE.

En diverses ocasions, i podem demostrar-ho, el nostre sindicat ha qüestionat la seguretat del Parlament de Catalunya i així ho ha tramés a diferents alts càrrecs de la Direcció General de Seguretat Ciutadana. Abans de la desaparició de la bandera catalana a mans de membres de la Crida, ja consideràvem que la seguretat de la cambra legislativa catalana era lluny de ser la que li correspondria a aquesta Institució i on els Mossos d'Esquadra són poc més que un element decoratiu junt amb el forjat de la porta principal d'accés a l'edifici. Els mossos només s'encarreguen de la seguretat exterior de l'edifici donat que d'el interior se'n encarrega el propi servei d'ordre del Parlament (veure les declaracions del Comissari, senyor Cruells a "El País", [20/4/90]). Però tots els mossos saben que aquest propi servei d'ordre del Parlament són els uclers d'aquest - amb tot el respecte cap a ells - i és ben clar que no es tracta de professionals de la seguretat, com tampoc no ho són els seus caps. Des d'aquestes pàgines demanem rigor i seriositat en aquest tema. No es pot deixar la seguretat de la Cambra en mans d'un Cap de Servei que a més a més d'encarregar-se dels uclers i xofers té quaranta funcions més, cap d'elles relacionades amb la seguretat de les persones (diputats, funcionaris,...) i de la pròpia institució.

Esperem que "a qui correpongui" n'hagi pres bona nota de la lliçó i que no arribi el dia en que haguem de lamentar fets més greus que no pas la desaparició d'una bandera.

LA ROCA: TAQUILLES SI, VEHICLES NO.

En el número anterior denunciàvem la manca de "taquilles" i d'un vestuari digne per als Mossos

d'Esquadra destinats a la Presó de La Roca. També denunciàvem que encara no s'havia dotat de cotxes camuflats per als desplaçaments per a efectuar els relleus entre Barcelona i La Roca. Doncs bé, ja tenim "taquilles" però en canvi no tenim els cotxes camuflats.

Els Mossos a La Roca.

El tenir cotxes camuflats permetrà una major discreció i seguretat a l'hora dels desplaçaments. Volem recordar que l'anterior Director General, Francesc Gordo, a l'hora d'iniciar-se al servei de La Roca es mostrà partidari a aquesta petició dels sindicats i que el Subdirector de Policia en converses mantingudes amb representants del nostre sindicat s'expressà en els mateixos termes. En canvi, el Comissari, senyor Cruells quan se li plantejà el tema ens digué que no veia necessari que el desplaçament es fes en vehicles camuflats i no en cotxes patrulla. Bé, esperem que no es produïsci cap incident lamentable i que no haguem d'esperar que "passi res" - cosa habitual en aquest país - per solucionar aquest tema.

SELECCIÓ PER ALEMANYA, RIGOR, SI UN PLAÚ.

Quan es convocà el concurs per a seleccionar sis membres del Cos de Mossos d'Esquadra per assistir a un curs a Alemanya de formació de monitors en tècniques d'intervenció anti-avalots, molts de nosaltres teníem l'esperança de que el procediment a seguir en la selecció seria seriós. Fòrem bastant

ingenus. Com molts de vosaltres sabreu, inicialment es seleccionà a sis companys com resultat de les proves selectives. Les bases contemplaven com a motiu d'exclusió final d'algun d'aquests seleccionats, lesionar-se o no integrar-se en el procés d'entrenament previ a anar a Alemanya. Doncs bé, un mes després d'haver estat seleccionat, un dels companys, va ser-ne exclòs en la llista final, la qual no contemplaven les bases de la convocatòria, i en el seu lloc s'hi posà a un altre. Ho celebrem per aquest darrer company i ho lamentem profundament per l'altre i per tots els membres del Cos de Mossos d'Esquadra. És lamentable aquesta manca de seriositat i de rigor i també la manca de coordinació demostrada pels comandaments - siguiu polítics o del Cos - que han participat en la selecció. El procés que s'ha seguit i el que esperàvem seria el punt de partida per a seleccionar el personal en funció d'uns criteris clars, definits i transparents, i el que és tant o més important, amb igualtat d'oportunitats ha estat una desil·lusió no només per al company que ha estat exclòs finalment sinó per a la resta del Cos. Posa en una situació d'insseguretat professional a aquells que han anat finalment a Alemanya doncs en qualsevol moment poden ser objecte d'improvisació i d'arbitrarietat i ser canviats de lloc de servei. El que aquí denunciem pot fer dubtar a molts membres del Cos de si presentar-se o no a cobrir vacants donades les circumstàncies. "Presentar-se a un concurs per a què? si després fan el volen ells..." ens comentava l'altre dia un company.

Si es vol comptar amb la col·laboració del personal del Cos i amb la seva participació en eventuais convocatòries cal que primer es demostrí el rigor i que no es fugui més amb la gent.

DANIEL ALZINA, EL MOSSO DESCONEGUT.

El dia 21-4-90 el diari EL PAIS publicava, sota el títol de "El síndrome del emigrante. Un catalán cargo de los Mossos abandonó su empleo en la Policía Nacional al sentirse aislado", una entrevista amb un suposat Caporal dels Mossos d'Esquadra anomenat Daniel Alzina. Després d'una laboriosa i exhaustiva recerca de l'equip d'investigació de LA CANTONADA hem pogut comprovar que no hi ha cap membre de la Policía Autonómica de Catalunya amb aquest nom. Ens sorprenen algunes afirmacions que es fan a l'article, per exemple, es diu que el protagonista era aspirant de la II Promoció, a Mollet, i que cobrava 45.000 pessetes quan és de domini públic que eren 55.986. En fi, no ens volem allargar més perquè no entenem com la Direcció General de Seguretat Ciutadana no ha sortit al pas del tema mitjançant el seu responsable de premsa, a no ser... A no ser que es tracti d'un altre aspecte

de la campanya promocional per la futura IV Promoció.

Reconeixem que el contingut de l'entrevista és entranyable, fins-i-tot entenedor per als més nacionalistes. Es com re escriure aquell capítol bíblic del fill pròdig que torna a casa. Però potser seria més real que es publicués la història d'aquella gent que s'apuntà a Mossos d'Esquadra per la il·lusió frustrada de participar en un projecte que havia de ser de futur i que era la creació d'una nova policia, catalana i democràtica i la d'aquells qui volien fer-ne de la policia la seva professió, fins a jubilar-se. Però aquestes siscentes històries personals sembla que no interessin tant.

Des d'aquestes pàgines proposem s'erigeixi a Valls un monument, en el qual digui: "AL MOSSO DESCONEGUT", tot precedint un fragment d'aquella cançó que cantava l'Emili Vendrell:

"Dolça Catalunya,
pàtria del meu cor,
quan de tu s'allunya,
d'enyorança es mor". (L'Emigrant)

24 / CATALUNA

EL PAIS, sábado 21 de abril de 1990

El síndrome del emigrante

Un catalán, cargo de los Mossos, abandonó su empleo en la Policía Nacional al sentirse aislado

Daniel Alzina, de 33 años, es un policía con un currículo muy particular: entre seis años en el Cuerpo Nacional de Policía, en la zona de Madrid, y un tiempo en la Guardia Civil, se le atribuye la creación de la Policía Autonómica de Cataluña. Daniel Alzina, que se presenta como el único catalán de los Mossos d'Esquadra, dice que se fue a Cataluña en 1978, cuando tenía 21 años, para trabajar en la comisaría de la zona de Valls, al estar buscando de policía de otra tierra. Ahora cobra el doble que antes, vive de sueldo y sigue en la misma comisaría.

Alzina fue policía como pudo ser: como bombero o enfermero. No tenía ninguna vocación especial, pero, siguiendo su espíritu pragmático, se dio cuenta de que tenía que dejar de ser una carga para sus padres, que vivían con sus otros tres hijos en Valls. Él estaba cumpliendo el servicio militar en Alcalá de Henares (Madrid) y pidió al pie de letra las condiciones de su compañero: presentó la inscripción y un mes después, tras aprobar las pruebas pertinentes, pudo ingresar en la Escuela de Policía de Segovia, pese a la inicial resistencia familiar. Tenía entonces 21 años.

Quiso ser policía en parte porque entonces, en 1978, no existían problemas para elegir plaza. Por ello, sin ningún inconveniente, fue destinado a Barcelona: "Si no hubiera sido así, no me habría presentado. Yo no quería establecerme en Madrid", explica ahora en un despacho, vestido impecablemente con pantalones, camisa y corbata a juego de tonos verdes. Se plan se cumplió y meses después estaba trabajando

de en la inspección de guardia de la Comisaría de Segovia.

Daniel se dedicó durante seis años a escribir a máquina las denuncias de los ciudadanos. Se dirigía a ellos en catalán, haciendo que se fuera de sorpresa y asombrado. Con los policías —el 99% de ellos de Galicia, Andalucía o Castilla—, eso sí, cambiaba de lengua: "Solo les hablaba en catalán cuando quería que se enfadara", recuerda riendo. La relación que mantuvo con ellos la calificó de fantástica: "Realmente, lo que cuenta no es que seas ni de Zamora ni de Lugo. Solo queda el contacto entre las personas". Jamás tuvo un solo roce, afirma. Una vez interrumpió para que una pareja presentara una denuncia en catalán. El comisario accedió. Aquel día era Sant Jordi.

Hizo auténticos amigos y "verdaderos compañeros", aunque de forma paulatina se le fue formando un vacío. "Tenía la sensación de provisionalidad, como si mi paso por la policía fuera temporal. No estaba en mi

Daniel Alzina.

ambiente. Además, cuando hablas con la gente en catalán te sientes mejor y eso yo no lo podía hacer", relata Daniel, que ocupa ahora el puesto de inspector jefe de Denuncias en la Comisaría de Menores. Alzina atribuye su desazón a lo que él llama resultadamente el síndrome del emigrante: "Me fui aislando y estaba desplazado. Posiblemente me lo provocaba yo mismo. No

hacía vida social". A sus sensaciones de soledad, se sumó luego otra poderosa razón: el amor que le fue surgiendo hacia su profesión, que se premió con la oportunidad que tuvo de ascender, aunque inconscientemente rechazó el subir de escalafón. Fue entonces cuando varios compañeros le animaron a marcharse a los Mossos d'Esquadra.

Sus compañeros le entendi-

ron a la perfección: el comisario cursó un viernes la solicitud de ascenso por la vía de urgencia, un día después era aceptada y al cabo de dos días se presentaba a las pruebas para acceder a los mossos.

Doblar el sueldo

Ingresó en la Escuela de la Policía Autonómica y durante nueve meses cobró 45.000 pesetas, la mitad de lo que percibía en la policía. "No me importó empezar de cero, porque entonces era soltero y ya no era una carga para mi familia, que se alegró al pasar-me a los mossos", explica.

Fue destinado a la Comisaría de Menores, que empezó a funcionar el mismo día que visitó el uniforme azul. Desbordando optimismo a rasantes, a Daniel no le afectó lo más mínimo los problemas del despliegue de los Mossos d'Esquadra: "Era una realidad y estaba seguro de que algún día se solucionaría. Así, además, gozamos de más tiempo para perfeccionarnos. Es apasionante ver cómo un nuevo cuerpo nace", argumenta Daniel, quien atribuye los roces entre las dos instituciones a los políticos: "Los de abajo, nos entendemos a las mil maravillas".

Desempeñó de forma tan brillante su trabajo que se presentó a un concurso de méritos y fue elegido caporal (cabo). Y ha doblado el salario que percibía en la policía. Cobra un sueldo que roza las 170.000 pesetas. Ahora incluso asiste a reuniones sobre la Comisión de Seguridad de los 11 OO en representación de la policía autonómica y participa en tareas de organización.

Consats i desinflatats, però amb raó.

La primera promoció de Policia Autònoma (altrament denominada "de Pearson"), va sortir de l'Acadèmia i va haver de carregar amb el pes de tot el que representava allò en aquell moment. Va patir totes les conseqüències de ser el que era, la primera promoció, és a dir, LA PROMOCIO EXPERIMENTAL.

Quadrants incoherents (en els que no hi existien els dies de festa), "dobletes", dotze hores de servei, horaris incontrolats (hi ha qui va fer més d'un mes de torn de nit), etc., però tenien

denominar: LA PROMOCIO DE L'ELITE (o de l'època d'atur, que és l'única explicació que se li pot donar als números mencionats).

Quan van sortir, encara quedava alguna "reliquia" del que havien passat els de la primera promoció, el cas més clar, un quadrant de set escamots en el que només hi havia un cap de setmana de festa per dos de treball, aquests dos amb el seu corresponent "doblete" ¡és clar! Aquesta promoció també va sortir de l'Acadèmia amb moltes ganes de treballar, de fer coses positives per tal de canviar la imatge de la Policia, i tot i que els nou messos d'Escola no van ser tan profitosos com es creia, tampoc va ser un desastre.

La promoció que actualment és a Mollet (la tercera), tot i que ens trobem al mes d'abril, la desconeix. Això sí, no han fet cap pràctica amb qui hauran de treballar a partir del proper juny (si no es canvia), però han practicat amb Polícies Locals (potser el nivell és més alt), i com a mínim ja saben què és portar l'uniforme pel carrer, el que hagi tingut sort sabrà com s'actua (si més no, com han actuat al seu costat) i com funcionen les grues municipals (molt útil tenint en compte que a la Direcció

General no funciona aquest "servei"). Aquesta la podríem denominar la PROMOCIO TECNOLÓGICA, perquè si hi ha alguna cosa que si sabran, és Informàtica, Conducció perillosa, Anglès i d'altres. La conducció perillosa i l'Anglès... passi, però la Informàtica? Que preguntin al Mosso que hi ha davant de la porta de Palau o Parlament si li serveix per alguna cosa (tret d'affers personals). O és que tota la promoció haurà de passar a un banc de dades?

M'agradaria preguntar als responsables, si algú s'ha pres la molèstia d'explicar a aquests nois el que es trobaran veritablement, i si han previst alguna assignatura, on s'hi hagi pogut mesurar l'índex de "Paciència" (molt útil quan has d'aguantar alguna persona que et parla d'alguna cosa que no t'interessa gens), "Efectivitat" (que encara ens en falta a algun que altre dels qui som dins), "Serenitat" (que sempre es perd en els moments més interessants) i una bona dosi de "Mà esquerra", tan útil en moments agobiants.

La primera i la segona promoció, ja han vist passar per la Direcció General, un seguit de Directors Generals, Caps del Cos, Subdirectors, i d'altres càrrecs administratius o no vinculats directament amb el funcionariat, cosa que les primeres vegades, donava un cert ànim i feia creure que potser les coses anirien millor amb un canvi d'estructura.

Veien que això no ha estat possible (almenys fins ara), la postura més adient actualment semblar ser la de "Treballar, si però, només el més just", després de tot nosaltres som els únics supervivents d'aquesta guerra, i continuarem cobrant el mateix.

3a PROMOCIO - 2a SECCIO

al seu favor una cosa molt important: Ganes. Ganes de fer les coses i de fer-les bé, asumint en tot moment el paper que els hi va ser assignat sortint d'Escola.

La segona promoció ("de Mollet"), va ser una altra cosa. Van sortir de l'Acadèmia convençuts que eren "d'Elite" (250 triats entre 10.000, no és "moco de pavo"), a més va haver qui es va encarregar de fer-ho creure (particularment, penso que encara hi ha qui s'ho continua creient). Aquesta es podria

ASPIRANTS

3a Promoció

RESERVAT EL DRET D'ADMISSIÓ

L'article 59, (apartat 1 lletra e) del Reglament General de Policia d'Espectacles Públics i Activitats Recreatives, estableix que per tenir accés als locals públics s'hauran de complir els requisits que l'empresa tingues com a condició per reservar el dret d'admissió. D'aquí es dedueix la possibilitat que tenen les empreses del sector de poder reservar el dret d'admissió mitjançant la col·locació de cartells situats en llocs visibles i fent constar, amb claredat, els requisits exigits, tenint en compte sempre el Principi d'Igualtat que s'estableix a l'article 14 de la Constitució, per tan aquesta reserva no pot ser discriminatoria per qualsevol condició o circumstància personal o social. Així, són dos els principis als quals es troba sotmés el dret d'admissió:

- 1.- La publicitat inexcusable.
- 2.- La igualtat en l'aplicació dels requisits exigibles.

Només en aquests dos principis es pot admetre l'esmentada reserva del dret d'admissió. Un cas apart són els anomenats "Clubs Privats", denominació errònia, que correspon amb la figura de les associacions (culturals, esportives, etc..) en les que es prohibeix l'accés als no socis.

En aquests casos s'ha d'entendre que existeix una associació que està legalment constituïda, amb estatuts reglamentaris i inscrita en el corresponent Registre d'Entitats Jurídiques. En cas de no ser així s'ha d'entendre que es tracta d'un establiment públic.

Però, hi han locals que tot i estant donats d'alta com una associació legalment constituïda, gaudeixen de certs establiments de molt dubtosa qualificació de "privats", donat el seu caràcter públic i que en aquests s'hi pot accedir, sense cap mena de justificació que acrediti que són socis de l'esmentada associació.

De totes maneres, els clients afectats sempre podran davant la negació d'accés a l'interior de l'establiment, requerir del titular la presentació del Full de Reclamació, que d'altre banda deurà de ser-li facilitada d'una forma obligatòria, podent en els mateixos formular la reclamació pertinent.

En cas d'una negativa a facilitar els Fulls de Reclamació el procediment a seguir és el de la denúncia administrativa o judicial si es considera que s'han lesionat els drets que marca la Constitució en el seu article 14 (Principi de Igualtat).

El que resulta evident és que a l'actualitat la normativa legal vigent sobre aquesta matèria és escassa i poc concreta, pel que resulta difícil i problemàtica la seva aplicació a la pràctica diària, produint-se abusos per part de les empreses que actuen d'una manera totalment indiscriminada en front a les persones que volen accedir a aquests locals públics, i que veuen limitada la seva llibertat d'actuació i de moviment, per una opinió totalment subjectiva de la persona que exerceix el control de l'entrada als mateixos.

Des d'un altre perspectiva seria més lògic que les empreses poguessin gaudir únicament el dret d'expulsió, que utilitzar d'una forma incorrecta i indiscriminada el dret d'admissió.

EL TREBALL DE LA POLICIA EN LA PREVENCIÓ DE LES CONDUCTES DELICTIVES I LA INVESTIGACIÓ DE LES SITUACIONS DE RISC SOCIAL DELS MENORS.

La prevenció com a eix substantiu de la seguretat consistiria en generar una estratègia més general, centrada en la prevenció en el seu significat més ampli: que abraça les diverses formes d'intervenció encaminades a evitar les conductes delictives i a pal·liar la sensació d'inseguretat dels ciutadans.

La labor preventiva ha de comprendre tant els esforços de prevenció social propiament dits, com la intervenció dissuasiva de la policia i l'actuació rehabilitadora. La prevenció i la seguretat ciutadana en lloc de limitar-se a l'estricta problemàtica del sistema de justícia penal, exigeix ser abordat des d'una perspectiva multidisciplinària, capaç d'avaluar la incidència relativa dels factors socials, econòmics, educatius, urbanístics, etc. Ha de procurar-se que les principals figures d'intervenció social: mestres, educadors, personal sanitari, policies, etc, tinguin una informació àmplia sobre el tema i donar peu a la comprensió de la importància de la necessitat d'un esforç preventiu de conjunt capaç d'estimular la participació d'amplis sectors ciutadans. El que els ciutadans demanen a l'Administració és una política en la que s'otorgui una decidida primacia a la dimensió preventiva, que no es resigni a actuar una vegada produït el mal, sinó que es dirigeixi a propiciar el desenvolupament integral de la majoria de la població, especialment de la infància i la joventut. El paper de la policia en aquest aspecte és tant preventiu com repressiu. Tanmateix, la prevenció no és exclusiva de la policia, tot i que aquesta ha de prendre la iniciativa per tal d'encoratjar una bona acció de prevenció del crim per part dels ciutadans.

Com més a prop del públic estigui la policia en la seva tasca quotidiana millor serà el nivell de prevenció de la delinqüència. Aquesta problemàtica és encara més important quan ens referim als infants i joves. Unes campanyes adequades de prevenció de l'absentisme escolar, la mendicitat, els maltractes, les fugues domiciliàries dels menors, etc.. (algunes d'elles ja posades en marxa per part dels Òrgans competents de l'Administració amb la col·laboració de l'Àrea de Menors del Cos de Mossos d'Esquadra i les Policies Locals de Catalunya), contribuirien substancialment a un notable avanç en aquest camp.

En aquest sentit, un menor al carrer és un nen que està inadequadament protegit i mal dirigit per part dels adults responsables i per al qual el carrer s'ha convertit en la seva estància habitual o en el seu mitjà de subsistència, patint l'abandó físic o afectiu per part de la seva família, amb un garn desinterès per l'escola i el carrer com un marc d'expressió de la seva problemàtica social i delictiva.

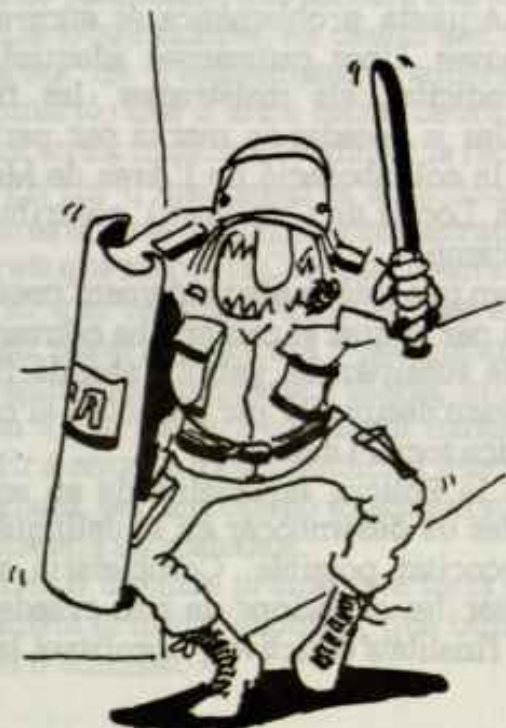
La tasca de les institucions educatives i de la Policia, especialitzada en aquesta temàtica, és la detecció dels casos susceptibles de desembocar en la delinqüència, posant-los en evidència amb la major precocitat possible. Completaria aquest panorama una eficaç investigació per detectar les situacions de risc creades per adults que utilitzen als menors per les seves finalitats delictives, aprofitant la seva minoria d'edat i inimputabilitat penal.

En quin Cos Neuròtic treballes tu?

A l'igual que les persones els Cossos jerarquitzats poden estar malalts. Per diagnosticar la malaltia d'un Cos no es necessari sotmetre a una anàlisi col·lectiva a tota la plantilla sinó observar si les reunions dels alts càrrecs i comandaments, transcorren sota símptomes neuròtics, això vol dir, si amaguen els problemes sota la taula o anomenen comissions o subcomissions amb l'exclusiu objecte de trobar culpables per a la seva pròpia incompetència. Perquè moltes vegades, l'ineficac comportament dels membres del Cos no és res més que el reflexe dels estils neuròtics i les fantasies dels alts càrrecs i comandaments. De Vries i Miller, investigadors de la conducta humana afirmen que "quan els comandaments actuen de forma neuròtica tot el Cos es posa malalt."

Es en aquest nivell, quan els comandaments han arribat al més alt grau d'incompetència, perquè respecten meticulosament la **Llei de Rogers**: "Es concedirà l'autorització d'un projecte, únicament quan cap dels que donen l'autorització pugui ser culpable si el projecte fracassa i quan tots els que ho han autoritzat puguin reclamar tot el mèrit si té èxit."

S'han detectat cinc estils de comandament, en Cossos jerarquitzats, ben tipificats per la teoria psicoanalítica: el Depressiu, l'Histriònic, el Convulsiu, el Paranoic i l'Esquizoide.

Cos Depressiu.-

Es caracteritza per una atmosfera d'inactivitat, conservadurisme i indecisió. La seva estructura és la d'una típica burocràcia. En aquest tipus de Cos es compleix la **Llei de Imhoff**: "L'organització de qualsevol burocràcia és molt semblant a una fosa sèptica; els trossos més grans sempre pugen". Hi ha una incapacitat per part dels comandaments per fixar objectius clars o estratègies per aconseguir-los, si n'hi ha. Com no es pot presumir de resultats, els comandaments presumeixen o es queixen de fer setze hores diàries (confonen la quantitat amb la qualitat). Però cap comandament pot tenir tanta feina sempre a no ser que el Cos estigui mal organitzat. La frase "Mai bufa el vent favorablement per a aquell que no sap on va" té aquí una dramàtica realitat. Les suggerències per a un cop de timó que modernitzi les estructures del Cos depressiu troben una forta resistència en els seus propis alts càrrecs i comandaments. Aquests comparteixen un sentiment d'impotència i d'incapacitat per fer el canvi i sospiten que no podrien controlar els aconteixements i s'agafen irracionalment als seus càrrecs. No els agrada la idea d'assistir en vida al seus propis funerals. La curació d'aquest Cos consisteix en un assalt al poder per part dels seus membres i a més és recomanable treure un bitllet per tal d'enviar de viatge al geriàtric, a tots els antics alts càrrecs i comandaments, però solament d'anada.

Cos Histriònic.-

En un Cos histriònic abunda els comandaments hiperactius, impulsius, aventurers i perillosament desinhibits. Fan plans de treball disperss i sense ordre. Però canvien d'idea molt sovint. Tot l'entusiasme que posen en un projecte, es transforma en pressa per deixar-lo a l'endemà. Quan un grup de comandaments histriònics acaparan el poder, cap comandament intermig pot participar d'aquesta "creativitat". Els acòlits es converteixen en "pilotes" d'aquests boixos que, amb fama de genis, els aglutinen al costat seu amb l'únic propòsit de rebre les seves lloances. Aquests comandaments són com els gerros per posar-hi flors, necessiten ocupar el centre de l'espai per cridar l'atenció des de tots els angles i que tots manifestin la seva admiració. L'estructura del Cos histriònic s'ajusta a la **Llei de Mengken**: "Aquells que poden, fan; aquells que no poden, ensenyen; aquells que no poden ensenyar, dirigeixen". La teràpia més recomanable per tal de salvar un

Cos histriònic és oferir a tot l'equip de comandaments a una companyia de "caçadors de cervells" perquè els ofereixi als Cossos de la competència.

Cos Convulsiu.-

En aquest Cos tot és un ritual, es fomenta el perfeccionisme, es fa tot per escrit i per quintuplicat. Es compleix la Llei de Oeser: "Existeix la tendència entre les persones que ocupen llocs destacats del Cos a ocupar tot el seu temps en comitès i en firmar cartes".

El Cos convulsiu és excessivament jeràrquic. Pràcticament es fa tot "a l'estil del Cos", com si es tractes d'una gran família. En aquest Cos no es premia l'eficàcia sinó la llealtat. Els comandaments no volen rivals sinó "adictes". En aquest sentit els alts càrrecs transmeten el missatge als graus intermitjos de què es quedin al treball fora de la jornada normal. És la seva obsessió. No importa que només sigui per finalitzar l'encreuat que no van acabar al matí, el que interessa és que hi siguin (una forma neuròtica de manifestar fidelitat al Cos). Aquests tipus de Cossos tenen una regla d'or: "el seu grup de comandaments s'escolleix a si mateix, es modifica a si mateix i es felicita a si mateix".

Cos Paranòic.-

En aquest tipus de Cos regna el "deliri de persecució" i la "sospita institucionalitzada". Tots els comandaments senten amenaces internes i externes contra els seus interessos, tan personals com del Cos. Per defensar-se d'aquest risc, organitzen sistemes molt complicats d'informació i control. Condemnats a jugar a la defensiva, mai agafen cap iniciativa. La seva consigna és: No anticipar-se a res. Hi ha que eludir els riscos. El Cos paranòic comporta un grau de conservadurisme tal que no poden eludir la Llei de Brien: "En cert moment del cicle de la vida de quasi tota organització, la seva habilitat per triomfar, malgrat ella mateixa, tendeix a desaparèixer".

Cos Esquizoide.-

El Cos esquizoide es caracteritza per la seva manca de lideratge. Els alts càrrecs i comandaments eviten els contactes. S'escapoleixen del camp de batalla per què el mort no els hi caigui al damunt. Adopten sempre una actitud de serietat, com si estiguessin pensant en alguna cosa important, i en efecte és així: Sempre pensen en l'esmorzar de treball o l'estratègia per guanyar al Monopoly al seu cunyat el proper cap de setmana.

Els comandaments es defineixen per la posició que ocupen en l'organigrama i no pel que

fan. Molt sovint els Cossos esquizoïdes es converteixen en enfrontaments permanents entre els "segundons" que lluiten per cobrir l'espai buit que deixen els grans jefes. Sota aquest esperit d'enajenació, cap comandament pren una decisió si pot obtenir que un altre la prengui, encara que sempre s'atribuirà ell la idea seguint les tres frases de la Llei de Clark:

- 1.- És impossible, no puc malgastar el meu temps.
- 2.- És possible, però no val la pena.
- 3.- Sempre vaig dir que era una bona idea.

L'estratègia dels Cossos esquizoïdes te més a veure amb les metes personals i a la política interna que a les metes professionals.

Dit això, veiem que els Cossos no es desmoronen per la base sinó per dalt. Una vegada diagnosticada la malaltia del Cos, han de posar-se a la pràctica els remedis. Però de vegades no resulta gens fàcil. Si el tipus de neurosi està ben determinat, curandars com **Arthur Prepàrense** poden salvar-lo. En canvi si el Cos té tots els símptomes junts, que n'hi han, l'única sortida es oferir la seva venda a preu de saldo. Perquè els Cossos sans són cars, però els malalts només són això: malalts!

En coneixes tu algun?...

DE FET, LA DGSC HA TRENCAT LES NEGOCIACIONS

Arrel del nostre comunicat del mes d'abril, en el qual denunciàvem la forma en que s'estava portant a terme les negociacions dels acords sindicals del present any, per part de la Direcció General, amb constants ajornaments de reunions, sense actes oficials, sense ordre del dia i tocant molt per sobre tots els temes (que no són pocs) molt importants i que ens interessen resoldre ja; quan apuntàvem la possibilitat de demanar la dimissió de l'actual Cap de Personal i Serveis Sr. Civit, la Direcció General en veu del seu Director Sr. Cruells, en reunió feta amb data 18.04.90 amb els tres sindicats, va proposar crear una comissió per part de la Direcció General per dialogar amb els sindicats en els acords del present any. Aquesta comissió està formada pel Sots-Director Sr. Gondra, el Cap de Personal i Serveis Sr. Civit, el Sots-Inspector Cap del Cos Sr. Peris i en cas de que fos necessari el mateix Director Sr. Cruells. Així mateix en cada reunió actua de Secretari per tal d'aixecar acta oficial el Cap de la Secció de Personal i Coordinació Administrativa Sr. Josep Igansi Martínez de Cardenoso i Teixidó.

Aquesta comissió juntament amb els representants de tots tres sindicats s'hauria de reunir cada divendres fins a la signatura del present Conveni. Però contràriament al que s'acordà, la comissió negociadora no s'ha tornat a reunir desde el dia 27 d'abril, data en que es va signar l'acord de les vacances, malgrat la constant

insistència de la UPC i dels altres sindicats en proseguir les negociacions del Conveni. Tenim motius per pensar que l'únic tema que preocupava a la Direcció General de Seguretat Ciutadana era el de les vacances, i que tots els altres que afecten als Mossos d'Esquadra estan en els últims llocs de prioritat de la DGSC.

Aquesta situació una vegada més demostra quin es l'interès del Departament de Governació al respecte de les llibertats sindicals del membres del Cos de Mossos d'Esquadra. Novament ens sentim enganyats per l'Administració i entenem que aquesta actitud de no facilitar el diàleg amb els sindicats, equival a un trencament de les negociacions pel Conveni 1990. Davant de tot això, el nostre sindicat es plantejava quina actitud prendre, així com les possibles mesures a prendre que garanteixin la defensa dels interessos dels Mossos d'Esquadra.

Sembla que el lema d'Octubre de 1988 que feiem servir en les xiulades davant de Governació "Som 600 enganyats", encara estigui vigent.

GENERALITAT DE CATALUNYA

SOM 600 ENGANYATS

MOSSOS D'ESQUADRA

VACANCES:

El període per a gaudir-les és de l'1 de Juny al 30 de d'octubre. La resta de la plantilla i de forma voluntària, en gaudirà inicialment la resta de l'any, sempre i quan no coincideixi en aquest període ni en els períodes de 7 dies de Setmana Santa, Nadal, Cap d'any i Reis.

Durant el període vacacional tots els serveis hauran de garantir una presència entorn al 80%, llevats d'aquells que per la seva especialitat disposin d'un percentatge inferior.

- Els mesos de Juny i octubre es compensaran amb 7 dies.

- Als mesos fora de període vacacional correspondran 7 dies a afegir al mes de vacances.

- el mes de febrer tindrà un total de 30 dies vacacionals.

Es clasifiquen en 4 categories:

- 1.- Juliol i Agost
- 2.- Setembre
- 3.- Juny i Octubre
- 4.- Fora de torn (voluntari).

Criteris d'aplicació:

Els criteris s'aplicaran a partir del present any sense tenir en compte els anys anteriors.

S'anotarà en el expedient personal la categoria de les vacances fetes per tal de garantir uns períodes els més equitatius possibles de rotativitat.

Si després d'aplicar-se els criteris de rotativitat, es produeix conflicte d'interessos, primarà l'antiguitat, dins d'un mateix grau

la promoció i dins d'aquestes el número d'escalafó obtingut.

L'aplicació executiva dels acords de vacances s'iniciarà amb una proposta del servei, que s'eleva a les Arees i d'aquestes s'adreçarà al Cap del Cos.

- SERVEI MÈDIC.-

Un altre dels punts a on s'ha arribat a acord es el que fa referencia al servei mèdic. Hi ha una sensibilització per tirar endavant els canvis que siguin necessaris per millorar el servei actual. Nosaltres demanem revisions mèdiques anyals en un centre especialitzat concertat amb la Generalitat. Tenir a la D.G.S.C. un metge de capçalera amb horari de visites fixe per el personal i que en el resta de les hores es dediques a tasques administratives (Revisión de tot el material sanitari del Cos, Elaboració d'informes de Seguretat i Higiène en el Treball, etc...). Demanem que es contempli especialment l'aspecte de prevenció i que s'incloguin a les Territorials. També per altre part es demana una elasticitat en el funcionament d'aquest servei per anar millorant-lo progressivament. Sembla ser que tot això arribarà a bon port.

Esperem-ho.

ELECCIONS SINDICALS : ENBOLICA QUE FA FORT:

El dia 3-5-90 va tenir lloc una reunió del Grup de Treball de Mossos d'Esquadra de la Mesa de la Funció Pública. El tema a tractar era el de la celebració d'Eleccions Sindicals. Segons la Direcció General de la Funció Pública, el conseller de Governació té la voluntat de que les eleccions sindicals a la Policia Autònoma es facin **abans de l'aprovació del Parlament de Catalunya de la Llei de Policia (III)**.

Això darrer es contradiu amb el que el Conseller, mitjançant el Comissari de Protecció i Seguretat, ens va comunicar de que la voluntat del Departament era de fer les Eleccions un cop s'hagués aprovat la Llei de Policia, la qual cosa s'esperava es produís al voltant de l'estiu.

La celebració de les Eleccions, sempre segons el Conseller, es preveia que fos en el darrer trimestre de 1990, coincidint amb les de la resta dels funcionaris.

Com podeu entendre, en el Secretariat Nacional ja no ens creiem res. Primer, hi va haver un compromís de fer-les a l'abril de 1989, abans no s'aprovés la Llei.

Després, en una resposta del Conseller de Governació a una pregunta del Consell Executiu sobre les eleccions sindicals a la Policia Autònoma, plantejada pel diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya, Josep Lluís Carod-Rovira deia: "... Per tant, semblaria raonable comprometre's a tenir completat tot el procés, constituint el Consell de Policia Autònoma de Catalunya, com a molt tard el **31 de desembre d'enguany**. La qual cosa equival a tenir la proposta de Decret ultimada a començaments del proper mes de **setembre**". (B.O.P.C. núm. 93, p.6066).

L'única explicació que trobem a aquesta situació és la d'una premeditada actitud dilatòria del Departament de Governació d'anar-ho allargant amb promesses, les quals no només es fan als sindicats dels Mossos.

Potser ja és arribada l'hora de passar a altres formes reivindicatives del dret a elegir els representants sindicals i del dret a que aquesta representació sigui tinguda en compte per l'Administració.

Prou de promeses i sí una data i un projecte de convocatòria d'eleccions definitiu.

SECRETARIAT NACIONAL U.P.C.

CATEGORIA	NIVELL COMPLEMENT DESTI	COMPLEMENT ESPECIFIC (QUANTIA MENSUAL)
GUARDIA CIVIL		
GENERALDEDIVISION	30	84.772
GENERALDEBRIGADA	30	58.086
CORONEL	28	50.547
TENIENTECORONEL	26	53.783
COMANDANTE	24	56.450
CAPITAN	22	49.627
TENIENTE	20	30.713
SUB-TENIENTE	17	59.691
BRIGADA	17	55.400
SARGENTO1	15	55.559
SARGENTO	15	49.498
CABOL 1	14	49.904
CABO	14	43.082
GUARDIA	12	43.809
MATRONA	10	25.000
C. NACIONAL DE POLICIA		
COMISAROPRINCIPAL	24	73.675
COMISARIO	24	61.280
PERSONAFACULTATIVO	24	61.280
INSPECTORJEFE	22	69.300
PERSONALTECNICO	22	69.300
INSPECTOR	20	50.386
SUB-INSPECTOR	16	56.080
OFICIALDEPOLICIA	14	49.902
POLICIA	12	43.809
COS DE MOSSOS D'ESQUADRA		
INSPECTOR	27	181.183
SUB-INSPECTOR	27	171.040
SERGOENTCAPAREA	18	139.576
SERGENTTEDAX	18	138.539
SERGENTESCORTAOBRIGADES	18	136.116
SERGOENT	18	118.248
CAPORALTEDAX	16	110.485
CAPORALESCORTAOBRIGADES	16	108.347
CAPORAL	16	87.250
MOSSOTEDAX	14	98.642
MOSSOESCORTAOBRIGADES	14	94.968
MOSSO	14	75.298

Aquí teniu un quadre comparatiu del nivell de complement de destí i el complement específic en quanties mensuals que perceben els diferents Cossos i Forces de Seguretat.

Pel que fa referència a la Guàrdia Civil i al Cos Nacional de Policia aquestes quanties resten especificades en el Real Decret 311/1988 envers a les Retribucions del Personal de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat.

Les quanties especificades pel Cos de Mossos d'Esquadra resten reflectides en el Acord aprovat pel Consell Executiu de data 28-Octubre-1988, de conformitat amb l'establert a l'article 11 de la Llei 17/1985 de 23 Juliol.

No anirà malament recordar als més despistats, les cotitzacions actuals del Cos:

Hores extraordinàries (festives i nocturnes).

Sergent 1.069.- Ptes
Caporal i Agent 965.- Ptes.

Hores extraordinàries (perllongació de jornada)

Sergent 986.- Ptes.
Caporal i Agent 890.- Ptes.
(recordeu-vos-en de descomptar l'I.R.P.F. corresponent)

Dietes Mitja Sencera

Sergent 1.650.- 3.300.- Ptes.
Caporal i Agent 1.250.- 2.500.- Ptes.

La compensació corresponent a pernocta fora de domicili (segons conveni), són 1.500 Ptes. (però encara no ens ha dit ningú que s'hagin cobrat las del Servei de Montblanc, per exemple)

A Reveure!

Els membres del Consell de redacció de la revista "LA CANTONADA", hem decidit atorgar mensualment el premi "**Espardenya**" a tot aquell personatge (sigui de l'àmbit que sigui) que s'hagi destacat per la seva actitud o declaracions davant el Cos de Mossos d'Esquadra.

Les espardenyes, calçat tradicional a la uniformitat dels Mossos d'Esquadra, han tingut, i tenen encara, un caràcter gaire bé emblemàtic.

Pregunteu-ho sinó als Mossos que van acabar amb els peus xops quan el Papa Joan Pau II va anar a Montserrat fa uns anys, sota una pluja torrencial i amb els Mossos allà "aguantant metxa".

També, però, l'espardenya es feia servir (ara ja no tant) per picar al cul als infants que feien alguna mali-feta.

Qui no ha experimentat en les seves natges la sensació que provoca la col·lisió de l'espardenya maternal o paternal en la pròpia epidermis?

Ens podriem estendre molt més sobre aquesta història però això ho deixem com a tesi de final de carrera a l'Escola de Policia de Catalunya.

A cada número de "La Cantonada" atorgarem aquest premi, a les persones que s'haguin destacat, diferenciant si ha estat positiva o negativament, de la manera següent:

"Espardenyes": Seran guardonats amb aquest premi, totes aquelles persones, institucions o grups que es distingeixin per la seva actitud o declaracions que afectin **negativament** als Mossos d'Esquadra, tant en aspectes laborals com professionals.

"Barret de Copa": Seran guardonats amb aquest premi, totes aquelles persones, institucions o grups que, al contrari que el cas anterior, s'hagin destacat per la seva actitud **positiva** davant aquest Cos.

No es faran distincions de càrrec, condició, nacionalitat, raça, sexe, religió, ideologia ni de res per l'estil.

Cal que ens feu arribar les vostres puntuacions per les persones que creieu adients per cada premi, indicant el motiu de la nominació. Cada mes es publicarà el "Hit Parade" amb les puntuacions que ens hagin arribat.

Per a començar, l'equip de LA CANTONADA, otorga, unanimitat, el **primer parell d'espardenyes** al Director de l'Escola de Policia de Catalunya, **Jesús Maria Rodés**, guanyador indiscutible d'aquest guardó, per les seves continuades actituds i declaracions menyspreadores cap els membres del Cos de Mossos d'Esquadra.

UNIFORMES:

Donat que cada cop són menys els Mossos que porten uniforme no entenem la despesa en fer nous uniformes, podrien estalviar-s'ho.

ELS MOSSOS SENSE GOSSOS:

Els Mossos ens hem quedat sense gossos. Després de 6 anys han dissolt l'Escamot 10. Després de tants anys de servei s'ha prescindit del "Sivo", entre d'altres, el qual gairabé era una llegenda que no arribaran a conèixer els futurs companys de la III Promoció.

Us proposem, als qui tingueu gossos, que envieu una fotografia del vostre (abstenu-vos els que tingueu canitxes, pequinesos, xiuaues i similars) a veure si podem així reflotar l'Escamot sense que costi un duro.

LOGÍSTICA:

Ens agradaria conèixer el significat d'aquest nou servei, àrea o el que sigui. També com què voldrà allò de "Divisió de Serveis Centrals", entre un nom i un altre i l'ambient que es respira a Mollet sembla que estiguem fent la Mili. Proposem, humilment, que a la Central

de Mossos se l'anomeni el Petit Pentàgon i a l'Escola de Policia, el Gran West Point, qui serà doncs el General MacArthur ? i en Pathon ?...

LA ROCA: MOSSOS O TV3 ?

El Director de la presó de Quatre Camins s'ha mostrat com un home sensible a les reivindicacions dels Funcionaris de Presons pel que fa a la seguretat. Després de les protestes que van dur a terme aquests companys va demanar al Sergent dels "Mossos d'Esquadra" (sic) que incrementés el nombre "d'unitats mòbils" de servei. Potser la petició anava adreçada a TV3 doncs a "La Cantonada" desconeixem que el Cos disposi d'aquest tipus de vehicle.

Esperem que el senyor Valdivieso no faci més peticions d'aquest tipus doncs com demani més "unitats mòbils" acabarà patrullant 1 mosso en 2 cotxes a l'hora o bé 1/2 mosso en 1 cotxe. Tots hem sentit dir allò de "1 mosso val per 2....." però no cal estirar tant, que els mossos no som pas com el xiclet... o potser sí ?.

ELS MOSSOS I LES REBAIXES:

Estem allucinat per les cues tant llargues que el primer dia es van formar a la D.G.S.C. per recollir sol·licituds per a la convocatòria d'oposicions a la IV Promoció de Mossos d'Esquadra.

Està vist que això d'anunciar a la premsa que el sou és de 2 quilos i mig té ganxo. Semblava talment l'obertura d'uns grans magatzems a l'inici de les rebaixes.

MOLLET I ALEMANYA.

Sembla que la capacitat de l'Escola de Policia de Catalunya ha arribat al seu límit doncs els companys que han marxat a Alemanya s'han hagut de preparar a diferents llocs perquè el Director d'aquesta no els hi ha volgut segons les males llengües, que d'aquestes n'hi ha, i no poques ...-. A "La Cantonada" no ens ho creiem pas així com tampoc el que - també segons les males llengües - sigui degut a que no li van deixar dir la seva en la selecció dels que han marxat. Són ganes de fer la guitza doncs el senyor Rodés ha demostrat en repetides ocasions estar totalment compenetrat amb el Cos de Mossos d'Esquadra, amb els seus comandaments i amb la Direcció General de Seguretat Ciutadana. Prova d'això en són les múltiples i variades pràctiques que els Aspirants han fet amb els Mossos d'Esquadra, els seus futurs companys. Ben segur que el Director no ha pogut fer un forat dins la febril activitat que es viu en els seus dominis. - (ui! volem dir Escola,... influència de les males llengües).

Des d'aquí proposem que si s'ha d'enviar més gent a l'estranger es preparin a l'Escola Industrial o bé a l'Escola de Magisteri.

EUSKADI:

Davant l'acord entre les governs basc i central sobre la Ertzaintza l'altre dia ens plantejàvem alguns mossos a la cantonada - amb minúscules, la de Roger de Flor - la possibilitat de demanar la nacionalitat basca doncs si han de ser 6.000 o 7.000 agents potser ens donarien feina; ens deixarien fer plenament de policies i amb moltes menys limitacions que les que patim els

Mossos. I no tenen presons a vigilar. Els qui pensaveu en demanar la nacionalitat lituana oblideu-vos-en, donat que no tenen policia pròpia i ja veieu com els hi va de moment. Una altra possibilitat seria la de demanar l'adscripció dels Mossos d'Esquadra a la Conselleria d'Interior del Govern Basc, no ?.

BANDERA:

Sembla que cada dos anys hagi de desaparèixer una bandera d'alguna de les nostres institucions. Aquest cop li ha tocat el rebre a la catalana. Això sembla que està esdevenint una tradició junt amb el llibre i la rosa. Cal esperar doncs què passarà el 92. Si l'espanyola ja va volar al 88, el 90 la catalana, el 92 serà l'olímpica o bé serà l'europea ? . I quan se'ls hi acabin les banderes què faran? S'enduran la gorra del Mosso de la cantonada ?.

2.500.000:

Després de que algú del Departament de Governació tingués la feliç idea de fer servir la quantitat anual que cobren els Mossos com a reclam publicitari per a pescar nous candidats a Mosso, alguns companys s'han vist obligats a fixar la seva residència a Andorra per motius fiscals. No en sabem de cap que l'hagi fixat a Mònaco ni tampoc a Panamá.

ATOPE

- Els càrrecs polítics del Cos que donen la cara en moments conflictius, el qual és extraordinari.
- Que et facin, coordinador, assessor, gerent, logístic, gestor, etc..., per no donar ni cop i viure del "cuento" nacionalista.
- Anar de paisà.
- Parlar bé del Rodès estant a l'Escola de Policia de Mollet.
- Criticar al Rodès a la DGSC i fer-li la pilota a Mollet.
- Que et paguin moltes hores extres, sense que la Direcció ho sapiga si les has fetes o no.
- Que el nivell d'estudis sigui inversament proporcional a la categoria jeràrquica del Cos.
- Tenir un "rotllo" amb una mosca, i col·locar-la.

MOLT XUNGO

- La pringada que ens està costant el Pla de Residus (sobre tot a uns quants).
- Fer-se mosso, tenint estudis.
- Anar d'uniforme.
- Parlar bé, i a més ser amic del Rodès a DGSC.
- Anar a esquiar estant de servei, apuntar-se les hores, i a més no saber esquiar.
- Dir tonteries i burrades al diari "El País" amb nom de mosso fals.
- Inventar-se articles propagandístics i falsos d'intervencions policials que no s'han fet, i que tampoc es faran mai.
- Que "La Cantonada" sigui l'única revista dels Mossos d'Esquadra.
- Que l'uniforme dels Mossos d'Esquadra estigui prohibit dins del Parlament de Catalunya i sobre tot en el seu bar-restaurant, i que això ho admeti la direcció del Cos amb una total manca de dignitat.
- Que es celebrin eleccions abans en els països de l'Est, que en el Cos de Mossos d'Esquadra.
- Que escombrar sigui una tasca policial a l'Escola de Policia de Mollet.
- Que un comandament del Cos aguantí que el director de l'Escola digui que els comandaments dels Mossos d'Esquadra son "imbècils" i no tenir la mínima dignitat d'aixecar-se i anar-se'n, juntament amb els altres membres del Cos allí presents.
- Que els mossos de la Roca no dinin ni sopin, esmorzin o berenin.

LA FRASE HISTÒRICA I MALAÏDA

- "Jo aquí abans que mosso, soc un representant de l'administració."
(Ricard Pi en el seu llibre de viatges "Per les terres del Sud").
N.R. Per lo vist ser Mosso es secundari.
- "Si hem treuen a mi, a qui posaran?..., jo sóc imprescindible."
(Bernd Shuster quan era al Barça).
N.R. El pitxor no és dir-ho, sino creure-s'ho
- "Els estudis no importen, aquí interessa gent que treballi molt."
(Manolito Garcia de "El Último de la Cantonada")
N.R. El problema és que ningú sap en què hem de treballar.
- "La culpa de tot la tenen els sindicats."
(Pedrito Ruis-Gallardón investigant sobre el "Cas Nazeiro")
N.R. Va per bon camí
- "Si comencem a aplicar les lleis, ja podem plegar."
(Pedrito Ruis-Gallardón, ara investigant sobre el "Cas Joan Guarra")
N.R. Es veritat, sense lleis d'un estat de dret, la policia tindria menys problemes, però per sort vivim en un estat de dret, encara que moltes vegades no ho sembli. I potser per això tenim la Llei de Policia de Catalunya.
- "El Director que havia abans era excepcional, el que hi ha ara és perfecte i el que vindrà... bé, no trobo adjectius adequats per alabar-lo."
(Gonzalo Torrentes Ballesteros en "Los gozos y las penumbras")
N.R. Sense comentaris, es califica ell sol.

UN DIA A L'ESCOLA DE POLICIA

Programa SINOPTIC:

08.00 a 08.05.-	Pujada de banderes, formació amb desfílada d'aspirants i de mossos que van de cul, amb trompetes, claxons, sorolls, crits i aplaudiments.
08.05 a 08.20.-	Escombrar i fregar la classe (només per aspirants a mosso perquè són els mes "ginyats", ja que els aspirants a P.L. es van negar).
08.20 a 09.20.-	Formació per donar la benvinguda a "El Gran Director". Claxons, sorolls, crits i aplaudiments.
09.30 a 10.00.-	Esmorzar.
10.00 a 11.00.-	Canviar-se per a fer esport.
11.00 a 11.15.-	Dutxar-se.
11.20 a 12.00.-	Història i Cultura de l'Antàrtida (de gran utilitat policial i màxima duració).
12.00 a 13.00.-	Regulació del trànsit dins l'Escola (supòsit tàctic).
13.00 a 14.00.-	Tècniques d'actuació melodramàtica de policia.
14.00 a 15.00.-	Tarannà i idiotasincrasia del mozo. Professor: "Charli" Torrentes i Ballesteros.
15.00 a 16.00.-	Menjar i devorar.
16.00 a 17.00.-	Sistema d'Inseguretat Pública de Catalunya Residencial Residual.
17.00 a 17.30.-	Comprovació de l'alarma del despatx de "El Gran Director".
17.30 a 18.00.-	Tècniques d'Adequació del Sistema Rodat transferit mitjançant la Teoria Unica a la Forma Inmòbil.
18.00 a 19.00.-	Delimitació i Conservació de l'abast caracteriopàtic de grups inadaptats amb referències anòmiques en el contexte adient.
19.00 a 19.10.-	Formació amb trompetes i serpentines per donar la sortida a "El Gran Director". Clax-clax-claxonssss, crits, sorolls i aplaudiments.
19.00 a 20.00.-	Menjada de coco i rentat de cervell per la secta de servei.
20.00 a 20.05.-	Sortida en estampida de l'Escola.

SERVEIS PEL CAP DE SETMANA

Relació d'aspirants que pringuen:

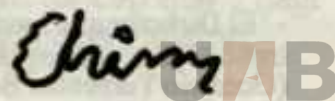
Aspirant nº 86:	dissabte tarda: Policia Estatal-Tortosa. diumenge matí: Policia Local-Cadaqués
Aspirant nº 007:	dissabte matí: Policia Local-Seu d'Urgell diumenge matí: Guardia Civil-Mora d'Ebre
Aspirant nº 69:	dissabte nit: Vigilants Jurats d'Ascó. diumenge matí: Vigilants Jurats de Vandellós.

Tots els aspirants que entrin de servei gaudiran d'una propina-dieta de 100 pts. prèvia presentació de justificant degudament complimentat amb la signatura de dos testimonis. El medi de transport segons paraules de "El Gran Director" és els FFCC de la Generalitat o a peu, perquè la porta és molt gran.

Conforme, "El Gran Director"

El cap d'Estudis
Chim Ferlandes,

.....El tercer ensurt vingué quan a l'hora de recollir l'uniforme vaig veure aquella gorra vermella, amb un diseny que res tenia a veure amb la que sempre havia vist als Mossosky i que segur els havia costat molts rubles. Aleshores, el camarada Director Rodhesku, que ja havia tornat de Paretonov, veient la meua cara de perplexitat ordenà que em posés la gorra la qual, digué, era un toc de distinció, igual que arribar a ser Mossosky i ser aspirant a les seves ordres. No vaig gosar respondre-li. Em vaig calçar la gorra i vaig saludar-lo amb la mà a la visera, marcialment, davant el somriure complagut del camarada Director amb el "dring-dring" de les medalles quan s'inflava de satisfacció. Em recordava els nens jugant amb soldadets de plom. Tranquil, em deia a mi mateix mentre m'adreçava a la "taquilla", només són nou mesos.

Jo ja començava a empenyar-me de tanta tonteria però pensava que 52.000 rubles eren 52.000 rubles i que el que m'esperava allí fora era l'atur i si plegava no podria comprar-me aquell Skoda Turbo-GSI que tant m'agradava.

El quart arribà quan el Sergent dels Mossosky ens digué que li havien ordenat de comunicar-nos que havíem de fer la neteja de les aules en acabar la jornada i també de la residència, que ho lamentava, però que no havia estat decisió d'ell....., tot això mentre ens mostrava els nous models d'escombra, recollidors, "mochos", etc. (que la subdirectora i el cap del gabinet del Director havien comprat en un viatge que van fer a un lloc anomenat Califòrnia) al mateix temps que ens demanava discrecció doncs aquell material no havia estat aprovat per la Junta de Seguretate. Jo no entenia res. Havia vingut a preparar-me per a policia o aprendre a netejar?, perquè si era així estava esperant quan ens ensenyarien a fer la bugada. Pensava que s'havia acabat l'esclavatge zarista, però era clar que no, de les 8 del matí fins les 19, més caps de setmana, tot al mòdic preu de ... 52.000 rubles.

El primer dia a l'Escola i tants ensurts. Començava a témer per la meua salut mentre notava la suor freda que anava regalimant esquena avall fins als calçotets i el cor em batejava cada cop més depressa al temps que la bufeta començava a enviar-me senyals d'alarma al cervell.

Va ser en aquell punt quan vaig sentir un estrepitós RIING! ! ! que no encertava a identificar i no sabia si es tractava d'un senyal d'alarma, d'un toc a somatent o què era?. Mentre m'envaien aquests dubtes la suor i el desconcert em traspuaven per tot. I el maleït RIING ! ! ! que no parava. La necessitat d'anar al lavabo era cada cop més imperant... De sobte vaig obrir els ulls: era UN SOMNI !!! UN SOMNI !!!, i el RIING ! ! ! seguia, ahh ! el despertador. Vaig respirar alleugerit mentre l'ofegava d'una manotada. D'un bot vaig llevar-me per anar al lavabo i alleugerir-me encara més. En tornar a l'habitació vaig sentir l'impuls d'obrir el calaix de la tauleta i contemplar la credencial. Allí estava la meua foto, emmarcada per "Generalitat de Catalunya. Policia Autònoma Mossos d'Esquadra. Agent N^o.....", quan ens donaran la nova?, em preguntava al temps que despleguava la nòmina i satisfet veia que el sou no eren de 52.00 rubles sinó que uns quants més i a més era en pessetes.

Mentre m'adreçava a la dutxa recordava el meu pas per l'Escola de Policia com una època feliç comparant-la amb el somni, i recordava el Director que aleshores teníem com una bellíssima persona en comparació amb Nicolai Rodhesku.

Em sentia reconfortat de ser Mosso, fins-i-tot content, i m'alegrava saber que al nostre país no hi hagin Rodheskus ni Pineskus, perquè no n'hi ha. Oi que no ?.

UNA ALTRA DEL DIRECTOR DE L'EPC:

No sabem si a rel de l'entrevista a un Aspirant a Mosso d'Esquadra, publicada en el nº 0 de La Cantonada, la qual era verídica - per si algú encara en dubta -, els aspirants estiguéren 3 setmanes sense fer la neteja de les aules. Doncs bé, un dia de finals de maig, el Director de l'Escola es passejà per les classes i observant que no presentava l'estat de neteja i de revista que ell havia ordenat des de començaments de curs, el dia 27 cridà a tots els delegats de curs i ordenà escombrar i fregar diàriament en lloc dels 2 cops per setmana habituals. Així mateix els digué que diàriament penjaria la llista dels qui havien de fer la neteja i que ell personalment passaria revista i si no li satisfesia el grau de neteja cridaria als encarregats al seu despatx. Sense comentaris. Potser algun futur bon policia pot veure perillar el seu lloc de treball si no es presenta com a perfecte home de neteja.

AMB EN RODÉS NO PASSA RES:

Una vegada més el Conseller Gomis ha sorprès tothom, però no als sindicats dels Mossos d'Esquadra.

Ens expliquem: després de les manifestacions del Director de l'Escola de Policia de Catalunya, davant dels futurs policies autonòmics i locals, dient tot allò que ja coneixem dels "imbècils amb galons", "matalassers", "cervell a la punta de la porra" i d'altres bajanades per l'estil, sembla, tot i les queixes i peticions de cessament fetes pels sindicats i del malestar que va generar en el Cos, **que no ha passat res.**

Res amb el Rodés, continua al peu del canó, fent marcar el pas als aspirants.

Que hagués desaparegut la cinta amb la gravació del parlament d'en Rodés, no vol dir res, **no passa res.**

Que no hagués donat compliment a la llei de l'Escola de Policia, en no crear la Comissió de Relacions amb els sindicats, no vol dir res, **no passa res.**

El conseller no ha fet res en cap cas. El tema Ellacuria, millor deixem-lo córrer. **Tampoc passa res.**

Aquesta "catarsi" sembla no tenir límit i estem a l'espera de la propera amb que ens sorprendrà el Director de l'Escola, i potser no valdrà la pena tornar a demanar-ne el cessament, doncs si el Conseller ens fes cas, La Cantonada perdria un dels principals temes i centres d'interès.

Ho veieu: **AMB RODÉS NO PASSA RES.**

NO HI HA DUBTE,
SUB-INSPECTOR, AIXÒ
HA DE SER UNA
BROHA DE DIRECCIÓ,
JE, JE, JE... SERÀ TOT
PURA PROPAGANDA!
SEMBLEN LES "GERMANETES"
DE LA CARITAT" JE, JE...

VOL DIR...!
CAPORAL?

° AMB LA COL·LABORACIÓ DE -SANITAT i °
LES CONSELLERIES DE -BENESTAR SOCIAL

"ATENCIÓ!!... LA GRAN OCASIÓ", TOT AQUELL QUE
VULGUI INGRESSAR AL COS DE MOSSOS D'ESQUADRA
SENSE CAP PROVA FÍSICA NI
CULTURAL NI PSICOTÈCNICA I PODRÀ ANAR
GRATUITAMENT AL "NIU CLUB" DURANT UN
ANY...!!!

L'ELITE
DEL COS XAVAL
TOTS A ALEMANYA!

... 9 HESOS DESPRÉS
TORNEN DE MOLLET

SEGURETATE CIUTADANA

A LES SEVES
ORDREESS.!!!

DÉU NEU!!!

Envieu les vostres cartes a:

U.P.C

UNIO DE POLICIA DE CATALUNYA
Apartat de Correus 35450
BARCELONA-08080

Tots aquells no afiliats a la U.P.C. que estigueu interessats en continuar rebent el butlletí LA CANTONADA, de forma gratuïta, o bé vulgueu col·laborar d'una manera més directa en la seva elaboració, ompliu les dades que us demanem en aquesta pàgina i envieu nos-les a l'adreça esmentada, o directament a algú de nosaltres : Joan Verdaguer, Lluís Vancells, Magda Uives o Lluís M. Martínez.

COGNOMS.....NOM.....
ADREÇA.....LOCALITAT.....
COMARCA.....PROFESSIO.....
.....(Si sou Policia Local o Autonòmica especifiqueu-ho).....
POBLACIÓ ON DESENVOLUPEU LA VOSTRA TASCA LABORAL.....
.....C. POSTAL.....TELF.....
LLEGIU ALGUNA PUBLICACIÓ RELACIONADA AMB L'ÀMBIT POLICIAL?.....
REVISTES TÈCNIQUES? (armes, esports, dret...).....
CREIEU QUE PODIEU COL·LABORAR AMB LA NOSTRA REVISTA?.....DEQUINA MANERA.....

Us agraim el vostre interès i us continuarem fent tramesa de la revista tan bon punt surti el numero 2. Fins a la propera.